

М. Филиповић

“Заводник” освојио публику*

Пред препуном салом Српског културног центра “Свети Сава” у Чикагу, овдашње позориште “Мира Сремчевић” је сјајно започело нову позоришну сезону. Представом Заводник Миладина Шеварлића, у режији београдског глумца и редитеља Горана Милева, четворочлана екипа је показала да се не плаши ни великих улога, ни необичних позоришних изазова, још једном потврђујући да се љубављу према уметности могу померати границе и достићи запажени успеси.

Анкица Ратарац, директор и један од оснивача овог позоришта, први пут се публици представила као глумица у захтевној улози Јелисавете Хауиантонијевић и одмах је освојила препознатљивом одмереношћу, зналачки приказујући жену из старе грађанске породице, суочену с тешким моралним дилемама око којих се цела драма и врти.

Миша Петковић је играо улогу Родољуба Чобановића и врсно представио лик из српске садашњице, који је метафора свих наших посрнућа, губитака критеријума и безобзирности. Дијана Брусин игра Љубу Хацитонијевић, успешно представљајући свој раскошни таленат и способност да се ухвати у коштац са комплексном улогом, а Игор Обрадовић је свог Дарка Распоповића вешто осликао, допуштајући да његов потпис на слици буде посебан печат овом позоришном делу. Веома важан члан екипе је и Маја Хајдуковић, сценограф, костимограф, инспицијент и шаптач. И како неко из публике рече, сада су ови глумци, по начину на који раде представе, негде на пола пута између аматеризма и професионализма, веома близу високим уметничким донетима.

Захтеван текст Миладина Шеварлића био је одлична подлога Горану Милеву, који у Позоришту на Славији у Београду тумачи улогу Распоповића у овој представи, да се прихвати редитељског посла и да улије нову ле-поту и нешто комплекснији приступ читавој драми. Чикашка публика га памти по монодрами Чиода са две главе, а он ће бити срећан ако се сарадња са чикашким позориштем настави. Након премијере је све много једноставније, представи је удахнут живот, публика је упознала нови комад и сада ће то својеврсно завођење бити настављено. Ово је представа са изузетним сензибилитетом и шармом, глумци су направили одличне креације и, мада аматери, ово је сада потпуно другачији приступ глуми, нов начин игре. – Имали смо и неколико важних часова глуме, надам се да је резултат више него очигледан” – каже Милев за “Вести”. – Верујем да је свима јасно да су ови глумци прешли ону важну границу, овладали занатом и дотакли публику. Веома сам емотивно везан за овај текст, писац Миладин Шеварлић је мој велики пријатељ и он ми је после мог двогодишњег одсуствовања са сцене понудио ову улогу.

Милев сматра да је однос према моралним дилемама публике у Чикагу и публике у Београду исти.

– Питања морала су увек захвална тема, а време у које је прича смештена је такође веома актуелно. Ово је грађанска драма, са елементима комедије и трагичним завршетком, али то је више метафоричан раскид са прошлосту и нада да се ствари могу променити.

Представа је практично спремљена за само три недеље, уз напорне и дуготрајне свакодневне пробе и пуно воље да се направи нешто добро.

– Било је напорно, али право задовољство је радити са Гораном Миле-вим, који нам је открио неке нове тајне глуме, радио са нама напорно и педантно, понекад и 12 сати дневно. Ово је велики помак за наше позориште – каже директор Анкица Ратарац.

Прва реприза представе заказана је за 4. новембар у 20 сати.

* “Вести”, Чикаго, 24. октобар 2006.